

Na poparcie tej skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 10 ust. 2 i 4 oraz art. 14 ust. 2 rozporządzenia nr 1975/2006.

Królestwo Hiszpanii twierdzi w tym względzie, że obowiązek dokonania spisu zwierząt podczas przeprowadzanej w ramach ICDN kontroli na miejscu jest sprzeczny z ciągłością kryterium gęstości hodowlanej oraz zasadą równości traktowania; twierdzi ono również, że Komisja dokonała błędnej wykładni ww. przepisów, uznając, iż hiszpański system nie jest odpowiedni do sprawdzenia tego, czy spełnione zostało kryterium gęstości hodowlanej.

- 2) Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 1082/2004 oraz art. 26 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 796/2004.

Królestwo Hiszpanii twierdzi w tym względzie, że w zaskarżonej decyzji nie uwzględniono ww. przepisów ze względu na to, iż, celem sprawdzenia tego, czy spełnione zostało kryterium gęstości hodowlanej, ustanawia ona wymóg dokonania podczas kontroli na miejscu spisu zwierząt.

Skarga wniesiona w dniu 24 października 2013 r. — Belgia przeciwko Komisji

(Sprawa T-563/13)

(2013/C 367/68)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Belgii (przedstawiciele: J. C. Halleux i M. Jacobs wspierani przez adwokatów F. Tuytschaevera i M. Vargę)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga o stwierdzenie nieważności jest dopuszczalna i zasadna i w konsekwencji stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie dotyczącym wydatków poczynionych przez Królestwo Belgii w wysokości 4 108 237,42 EUR lub przynajmniej ograniczenie kwoty podlegającej wyłączeniu z finansowania do 1 268 963,04 EUR;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji 2013/433/EU z dnia 13 sierpnia 2013 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektórych wydatków poniesionych przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i

Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽¹⁾ w zakresie dotyczącym wydatków poczynionych przez Królestwo Belgii.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia i zasady pewności prawa, ponieważ zaskarżona decyzja wykonawcza nie w pełni umożliwia stronie skarżącej zrozumienie, na czym polega zarzucane jej naruszenie.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 125, 125b ust. 1 i 125d rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 ⁽²⁾ oraz art. 25, 28 ust. 1, 29 i 33 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 ⁽³⁾, ponieważ Komisja stwierdziła, że Greenbow cvba została uznana za organizację producentów niezgodnie z prawem.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności w związku z tym, że Komisja nie ograniczyła korekty finansowej do wydatków odnoszących się do członków Greenbow, którzy nie mogli zostać samodzielnie uznani za organizację producentów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 219, s. 49.

⁽²⁾ Verordnung (EG) Nr. 1234/2007 des Rates vom 22. Oktober 2007 über eine gemeinsame Organisation der Agrarmärkte und mit Sondervorschriften für bestimmte landwirtschaftliche Erzeugnisse (Verordnung über die einheitliche GMO) (ABL L 299, S. 1).

⁽³⁾ Verordnung (EG) Nr. 1580/2007 der Kommission vom 21. Dezember 2007 mit Durchführungsbestimmungen zu den Verordnungen (EG) Nr. 2200/96, (EG) Nr. 2201/96 und (EG) Nr. 1182/2007 des Rates im Sektor Obst und Gemüse (ABL L 350, S. 1).

Skarga wniesiona w dniu 25 października 2013 r. — Agriconsulting Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-570/13)

(2013/C 367/69)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Agriconsulting Europe SA (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: R. Sciaudone, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- przeprowadzenie żadanego środka dowodowego;
- zasądzenie od Komisji odszkodowania za oszacowane w skardze straty wraz z odpowiednimi odsetkami;

- potraktowanie w sposób poufny danych przedstawionych w załącznikach A.23 i A.24;
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Celem niniejszej skargi jest zasądzenie odszkodowania za szkody poniesione wskutek nieprawidłowości, jakich miała dopuścić się Komisja w ramach postępowania przetargowego „Stworzenie sieci strukturalnej dla wprowadzenia w życie europejskiego partnerstwa innowacyjnego (PEI) dotyczącego wydajnego i zrównoważonego rolnictwa” (AGRI-2012-PEI-01)

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, dotyczący popełnienia błędu w ocenie oferty i naruszenia zasady równości traktowania w zakresie dotyczącym pierwszego kryterium udzielenia zamówienia.

W tym względzie skarżąca podnosi, co następuje:

- komisja przetargowa popełniła błąd uznając, że Agriconsulting nie rozwinęła aspektu oferty dotyczącego strategii informacyjnej, podczas gdy złożona przez skarżącą oferta techniczna zawiera co najmniej sześć przedstawiających obszernie ten aspekt stron;
 - komisja przetargowa naruszyła zasadę równości traktowania oceniając zawartą w ofercie skarżącej strategię komunikacyjną w ramach pierwszego kryterium, podczas gdy w przypadku oferty przedsiębiorstwa realizującego zamówienie oceniła ona ten aspekt w ramach drugiego kryterium.
- 2) Zarzut drugi, dotyczący popełnienia błędu w ocenie oferty i popełnienia błędu w wykładni i stosowaniu drugiego kryterium udzielenia zamówienia.

W tym względzie skarżąca podnosi, co następuje:

- komisja przetargowa błędnie uznała, iż istniał wymóg zapewnienia obecności licznej personelu zatrudnionego na stałe, w efekcie niespełnienia którego oferta złożona przez skarżącą została oceniona negatywnie;
 - komisja przetargowa pominęła ocenę wkładu ekspertów zewnętrznych.
- 3) Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia zasad udzielania zamówień finansowanych z zasobów europejskich oraz naruszenia zasad postępowania przetargowego w odniesieniu do trzeciego kryterium udzielenia zamówienia.

W tym względzie skarżąca podnosi, że komisja przetargowa dokonała ponownej oceny elementów ocenionych już na wcześniejszym etapie, naruszając w ten sposób granice i zasady dokonywania wyboru oferentów i udzielania zamówień.

- 4) Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia, w zakresie dotyczącym trzeciego kryterium udzielenia zamówienia, zasady proporcjonalności i wymogu stosowania kryteriów udzie-

lenia zamówienia w taki sposób, aby nie stały się one tożsame z kryteriami wyboru oferentów.

W tym względzie skarżąca podnosi, że, przy założeniu, iż trzecie kryterium udzielenia zamówienia umożliwia dokonanie oceny opartej jedynie na liczbie zatrudnionych osób, to kryterium jest nieproporcjonalne i niewłaściwe w stosunku do celu polegającego na wyborze oferty najkorzystniejszej gospodarczo oraz narusza wymóg zastosowania, w celu dokonania analizy porównawczej ofert, kryteriów udzielenia zamówienia w taki sposób, aby nie stały się one tożsame z kryteriami wyboru oferentów.

- 5) Zarzut piąty, dotyczący naruszenia, w zakresie dotyczącym trzeciego kryterium udzielenia zamówienia, zasady rozdzielania poszczególnych etapów procedury przetargu publicznego, w ramach której ma zostać wyłoniona najbardziej korzystna gospodarczo oferta.

W tym względzie skarżąca podnosi, że, zmieniając na podstawie informacji uzyskanych na etapie oceny finansowego aspektu oferty stanowisko przyjęte na wcześniejszym etapie ilościowej oceny złożonej przez skarżącą oferty, komisja przetargowa naruszyła zasadę rozdzielania poszczególnych etapów procedury przetargu publicznego, w ramach której ma zostać wyłoniona najbardziej korzystna gospodarczo oferta.

- 6) Zarzut szósty, dotyczący popełnienia błędu w ocenie oferty w zakresie dotyczącym trzeciego kryterium udzielenia zamówienia w związku z możliwościami realizowania głównych zadań.

W tym względzie skarżąca podnosi, że, wbrew temu, co zostało zawarte w specyfikacji, komisja przetargowa uznała, iż fakt, że szef zespołu i jego zastępca uczestniczą, nawet w ograniczonym zakresie, w nadzorze wykonywania zadań dodatkowych, stoi na przeszkodzie realizacji zadań głównych.

- 7) Zarzut siódmy, dotyczący błędu w wykładni i stosowaniu pojęcia nienormalnie niskiej oferty.

W tym względzie skarżąca podnosi, że komisja przetargowa stwierdziła odstępstwo od normy w zakresie dotyczącym tylko jednej części zadań (dodatkowych), nie oceniając jednak tego, czy to odstępstwo od normy pociągnęło za sobą niską wiarygodność całej złożonej przez skarżącą oferty, która przestałaby efektem tego być odpowiednia do realizacji przedmiotu zamówienia.

- 8) Zarzut ósmy, dotyczący arbitralnego i nielogicznego charakteru kryteriów wykorzystanych celem zastosowania pojęcia nienormalnie niskiej oferty, a także naruszenia zasad postępowania kontradyktoryjnego i równości traktowania.

W tym względzie skarżąca podnosi, że komisja przetargowa przyjęła arbitralne i niezasadnione kryteria służące obliczaniu stopnia tego, w jakim złożona przez skarżącą oferta odbiega od normy, nie biorąc przy tym pod uwagę jej możliwości organizacyjnych i handlowych.